

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 644. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm34892/facsimile.pdf (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

fig i Egypten, men da Octavius kun see ad hans Udfordring til Æres-Kamp, og afslag et Udsat, han gjorde fra Alexandria, var han saendbar raadslid, til Kleopatra, ved at luffe sig inde og lade, som hun var ved, hjalp ham ud af Fortegenheden, thi hende vilde han følge som en tre Slave og lagde derfor Haand paa sig selv. Kleopatra prøvde nu paa at fangste Octavius, men da hun mærkede, han ei engang kunde bringes til at faa: hende for at føre i Triumpf, siges hun ogsaa at have dræbt sig selv, thi hende der eger hendes Døds-Maade holder et Styr, Octavius enten ikke har kunnet eller ikke villet borttage*).

Saaledes blev da Octavius Egyptens og hele Verdens Herre, saa det er saa Værds-Tal vi kunde ønske at vide saa naie som det der hører til Slaget ved Actium; men Sværen spørge vi fortares om hvad vi ønske at vide, og Plinius har været saa betænksom at siges os Dag og Datum, som vi gjerne skienede ham, har han dog glemte Værds-Tallet, fordi Tante-Gangen i hans Tid, selv hos dem der blev Græsk, var blevet saa Romersk, at de kun skienede Tæne ad med Borgemeester-Manna, hvor alteses ubetodelige og forvirede disse nu end var blevet. Vi maare altsaa gaae en Drøvel, for at komme til det mærkelige Værds-Tal, og lære da at skienede paa den Tjeneste, Jøden Joseph gjorde os, ved at forbinde Ciceros Consulat med den 179de Olympiade; thi da Octavius blev født under det Consulat, og hans Aar blev tit nok talt, kan vi derved ikke blot regne os til, naar Slaget ved Actium stod men ogsaa med hvilken Olympiade den Christne Tids-Regning begynder. Naar vi nemlig trække de 44 Aar, Octavius Augustus efter Slaget ved Actium var ene om Alt, fra de 76, kan i Alt opnaade, da komme vi til Slaget ved Actium i det 32de Aar efter Ciceros Consulat, hvor

*) Plutarco Antonius. Dio Cassius L—II. 1—15.

med da saa omteent den 186de Olympiade maare slutte, og da Christi tredidte Aar var det femte og efter Augustus Død, saa maare Christus være født ni og tyve Aar efter Slaget ved Actium, ved Begyndelsen af den 194de Olympiade*).

Derved mindes vi da yderst bevislig om den Begivenhed, som vel ingenlunde Alle vil erkiende for den Største og Glædeligste i hele Verdens-Slagten, men som dog unægtelig er det i Augustus og Roms Historie, og uden hvilken det er klart, vi enten aldrig var kommet til at skrive Historie, eller maatte erklæret Nordens Indlemmelse i det Romerske Rige for den sidste virkelige Stats-Begivenhed under Solen; thi selv i Republikens Dage var det jo ene de mærkelige Holts Undervingelse, der gjorde Rom historisk mærkelsesværdig, og hvad Plinius da Historien faaet at melde, efter Verdens Indtagelse, som var mindst Maade kunde være Mennecke-Landens Dødsdag, naar ikke Christus havde skienet et nyt Alige der, thi i Grunden ser ikke verdsligt, dog satte hele Verdens-Riget i Bevægelse, saa det sprængte sig selv og gav Plads for den nye Stats-Form, som Middele-Alders Historie beskriver.

Kun ved denne glædelige Udfald var det mulige med Liv at følge Dødens Land som den eneste Gier-Perre i alle de store Kamp-Løge fra den 12de til den 187de Olympiade, gennem kaloterdie Aarhundrede, og hvortil Plinius da have ved end lige Kraft til utrosket at agte paa Døds Bedrifter gennem dobbelt saa langt et Tids-Rum, gennem de fem Aarhundrede fra Slaget ved Actium til Romulus Augustus; Bedrifter, som, naar man udbtager de Tiberske og Neronske, vilde, naar vi tog Christendommen

*) Eusebius Augustus 5. 8. 100. Lukas (Evangelium) 1. 3. 4. Josephs Bedrifter XIV. 4.

